அஸ்விநிகள் வருணன் பிருஹஸ்பதி சுதன்வாங்கிரஸ் த்வஷ்ட-பிரஜாபதி

இந்திரன் வாஜிதம் ஸோமயாகம் ருபு விப்வா வாஜா வைஸ்வானராக்னி

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா பிரிண்டர்ஸ். நா.பேட்டை. செல் : 99948 22600

இரதகார பிராமணர்கள் வரலாறு மற்றும் ருக்வேத ஸந்தியா வந்தனம்

विराट् विश्वकर्मा-परब्रह्मा

सुरेन्द्रः॥ असुरेन्द्रः॥

विश्वकर्मन्हविषा वावृधानः स्वयं यजस्व पृथिवीमुत द्याम् ।
मुह्यन्त्वन्ये अभितो जनास इहास्माकं मघवा सूरिरस्तु ॥ निरुक्त:10.26॥

ऋग्वेद:10.81.6; कृष्णयजुर्वेद: तैसं 4.6.2; शुक्लयजुर्वेद: मध्य 17.22; सामवेद: 1589; अथर्ववेद: पै: 327.2

सिन्दूरं पञ्च वक्त्रं दशभुजमभयं निश्चितं खड्गं खट्वाङ्ग भीजापुरं अमृतकलशं ।
कुण्डिकामक्षमालां त्रिशूलं ज्ञानमुद्रां असुर-सुर गुरुं विश्वकर्मं नमामि॥
अग्निमत्ता पुराणं यजुर्विधानः 2।

இரதகார - பிராமணர்கள் விஷய அட்டவணை

மாஹாகுலத்தவர்களாகிய இரதகாரபிராமணர்கள் வரலாறு

ஸ்ரீ விராட் விஸ்வகர்ம பரபிரம்மணே நம:

நமது கலை கலாச்சாரம் மற்றும் சமூகங்களின் வழிதோன்றல் முதலியவற்றை காணமுடிகிறது. இவற்றிலிருந்து நம் முன்னோர்களின் வழிதோன்றல் அவர்களின் வழிபாட்டு விதிமுறைகள், விஞ்ஞான மதிநுட்பம், மருத்துவம் மற்றும் இசை துறையின் வளர்ச்சிகள், போர்கலை, அரசியல் திறமை, நகர கிராம மற்றும் ஆரண்யக நாகரீக வளர்ச்சிகளை காணமுடிகிறது.

நமது நாட்டின் பாரம்பரியத்தினை பார்க்கும் போது பாரததேசத்தின் முதல் நூலான ரிக்வேதத்திலிருந்து நமது

இப்படிப்பட்ட வேதங்களை விஸ்வேஸ்வரன் தனது பஞ்ச முகங்களான ஸத்யோஜாத முகத்திலிருந்து ருக்வேதத்தையும், வாமதேவ முகத்திலிருந்து யஜுர்வேதத்தையும், அகோர முகத்திலிருந்து ஸாமவேதத்தையும், தத்புருஷ முகத்திலிருந்து அதர்வணவேதத்தையும், ஈசான முகத்திலிருந்து பிரணவவேதத்தையும் படைத்தார் என்று யஜுர்வேதத்தின் பஞ்ச பிரம்ம உபநிஷத் கூறுகிறது. இவ்வேதங்களை முறையே ஸானக, ஸனாதன, அஹபூன, பிரத்ன, ஸுபர்ண பிரம்மருஷிகளுக்கு அளித்தார். இவர்களின் மூலம் வேதங்கள் பல கிளைகளாக வளர்ந்தோங்கியது என்று யஜுர்வேதம் சொல்லுகின்றது.

(மேலும் ஆதாரங்கள் க்ருஷ்ண யஜுர்வேத சாகைகள் தைத்திரிய ஸம்:கா-4:பி-3:அனு-2 மற்றும் அனு-3., மைத்ராயணீ ஸம்:கா-2:பி-7:அனு-19,20:, காடக ஸம்: ஸ்தான: 39: அனு-7:, போதாயன-ஸூ ப்ர-10: அனு-35 மற்றும் ப்ர-14: அனு-22:, ஆபஸ்தம்பம்-ஸூ ப்ர-17:அனு-14:, வைகானஸ-ஸூ ப்ர-18: கண்டிக:20, மானவ-ஸூ அ-1:க-8:அனு-6, வராஹாஸூ அ-1:க-7:அனு-20, ஸத்யாஷாடா-ஸூ ப்ர-11:க-6 மற்றும் சுக்ல யஜுர்வேத சாகைகள் மத்யந்தின-ஸம்: அ-13: மந்திரம் 54-58, காண்வ ஸம்: அத்-14:அனு-7, சதபதபிரமாணத்தில் 14 காண்டத்திலுள்ள பிருகுதாரண்யகத்தில் 2-வது அத்யாயத்தில் பிராமணம் 6ல் ததீசி-அதர்வண-ருஷியானவர் அஸ்வினிதேவர்களுக்கு "த்வஷ்டாவின் மது-வித்யா" குறித்துச் செய்த உபதேசத்திலும் மற்றும் "யஜ்ஞவல்கிய ருஷிக்கும் இவர் மனைவி மைத்ரேயிக்கும் மகள் காத்யாயனிக்கும் இடையே நடைபெற்ற ஞான-வித்யாவை பற்றிய உபதேசத்திலும் அ:4,பிர:6 லும் மற்றும் அ:6,பிர:5 லும் ஆதாரமுள்ளது.)

இப்படிப்பட்ட வேதத்தில் பிரம்மவித்யா" எனப்படும் சிருஷ்டியை அறிந்த ரிஷிகள் பலபேர்கள் இருந்தார்கள், இவர்களை வேதத்தின் மூல பரம்பொருளான "விஸ்வகர்மா" வின் அம்சமாக விளங்கினார்கள் என்று வேதப்பிரமாணங்கள் கூறுகின்றது. அப்படிப்பட்ட ருஷிகள் காஸ்யபர், த்வஷ்டா, விஸ்வகர்மா, பரத்வாஜர், கார்கர், நாராயணர், பார்கவர், பிருகு, அதர்வணர், விஸ்வரூபர், அபூதிர், வஸிஷ்டர், விஸ்வாமித்திரர், ஜமதக்நி, தக்ஷா, கிரது, அகத்தியர், மனு, ஆங்கிரஸர், மானஸாரர் மற்றும் தேவர்கள் இந்திரன், பிரம்மா, விஷ்ணு, ஸரஸ்வதீ, ருத்திரன், ஸ்கந்தன், மனு, ருபுக்கள், த்வஷ்டா, சில்பீ-விஸ்வகர்மா, மயன், தக்ஷா முதலியவர்கள் முக்கியமாக குறிப்பிட தக்கவர்கள். மேலே குறிப்பிட்ட அனைவர்களுக்கும் பகவான் த்வஷ்ட- பிரஜாபதியே பிரதான ஆச்சாரிய குரு ஆவார்.

இப்படிப்பட்ட மஹா குலத்திலுத்த ஆங்கிரஸ மஹருஷின் மக்கள்களான ருபு, விப்வான், வாஜன் முதலிய திரிமூர்த்திகளின் வழியினர்களாகிய இரதகார பிராமணர்களைப் பற்றி இந்நூலில் காண்போம்.

வேதத்தில் ருபுக்கள் எனப்படும் தேவர்களின் பெருமைகள்:

தேவர்களாகிய ருபுக்கள் என்ற கடவுள்கள் கலைகளின் தேவதைகளாக கூறப்பட்டுள்ளார்கள். இவர்கள் வேதங்களாகிய ருக், யஜுர், ஸாமம், பிருகுவாங்கீரஸம் முதலியவற்றின் பரபிரம்ம தத்துவத்தை எடுத்துரைக்க வேதத்தில் முதன்முதலில் தேன்றிய "மது·வித்தை"யை ஜகத்குருவாகிய "த்வஷ்ட·ப்ரஜாபதி"யிடம் கற்றுக்கொண்டார்கள். இவர்கள் உபவேதங்களிலும் சிறந்தப் பேரறிவினைப் பெற்றிருந்தார்கள்.

ஆயுர்வேதத்தில் பிரதானமாக விளங்கும் ஓஷதிகளையும் மருத்துவப் பயிர்களையும் மற்றும் உணவுப் பயிர்களையும் வேள்ளாண்மையைச் செய்ய "கிருஷி·வித்தை"யையும்,

சில்பவேதத்தின் ஒரு பிரிவாக விளங்கும் ரதம் செய்யும் மதிநுட்பமும், மனைகளை பஞ்ச பூதங்களின் குணமறிந்து அஷ்டதிக் தேவதைகளின் பதம் அறிந்து ஜ்யோதிஷதத்தில் யஜமானுக்கு சொல்லப்பட்ட கிரஹநிலை அறிந்து மனைகளை வகுக்கும் "வாஸ்து·வித்தை"யையும்,

கந்தர்வவேதத்தில் இசைநுட்பங்களில் முதன்மையான மெட்டுகள் எனப்படும் சந்தங்களுடன் கவிபாடும் "ஸந்த·வித்தை"யையும்,

தனுர்வேதத்தில் ரதத்தினை போரில் எப்படி பயன்படுத்துவது குதிரை மற்றும் யானைகளை எப்படி சமிகைச் செய்து அவற்றினை சொற்பேச்சு கேட்க வைத்து போரிலே பயன்படுத்துவது என்ற "அசுவ" மற்றும் "கஜ·வித்தை"யையும், எந்தெந்த அஸ்திரங்களை எப்படியெல்லாம் போரில் பிரயேகிப்பது என்பது பற்றிய "அஸ்திர·வித்தை"களையும் உருவாக்கினார்கள். இப்படியாக வேதத்தில் பல வித்தைகளுக்கு குருவாக ருபுக்கள் சொல்லப்படுகிறார்கள்.

ருபுக்கள் தன்னுடைய தாய்தந்தையர்களுக்கு என்றும் இளமையை அளிக்கக் கூடிய வைத்தியத்தினை தன்னுடைய தவசக்தியால் கண்டுபிடித்து, அதற்கான மூலிகைகளால் மருந்துகளை செய்யும் "ஆயுர்·வித்தை"யினை பயன்படுத்தி இதன் மூலமாக அவர்களை மூப்பு பிணியிலிருந்து நீக்கி பொலிவுடையவர்களாக்கினார்கள்.

ருபுக்கள் பயன்படாத நிழத்தினைச் சீர்செய்து பன்பட்ட நிலமாக்கி அதில் தேவத்தன்மையுடைய ஓஷதிகளை விளைவித்தார்கள், அதற்கு உழவுக்கருவிகளையும் மற்றும் தேவையான நீர் ஆதாரத்தினை ஸிந்து நதியிலிருந்து பெருக்குவதற்காக அணைக்கட்டுகளையும் படைத்தார்கள். மேலும் தன்னுடைய சிறந்த தபோ வலிமையின் மூலமாக நிழத்தடி நீரினை கண்டறிய "ஆபோ·வித்தை"யையும் உருவாக்கினளார்கள். இவ்வாறராக மேற்கண்டுபிடித்த "க்ருஷி·வித்தை"களைப் பயன்படுத்தி வேளாண்மையை வளப்படுத்திக் காட்டினார்கள்.

ருபுக்கள் விஸ்வரூபமுடைய காமதேனுவையும், அதிகமான பால்தரக் கூடிய பால்பசுக்களையும் தன்னுடைய தபோ வலிமையின் மூலமாக "ஜீவஸ்ருஷ்டி·வித்தை"யின் மூலமாக உருவாக்கி தன்னுடைய பெரியப்பாவாகிய தேவகுரு பிருஹஸ்பதிக்கு வழங்கினார்கள். இதனால் பிருஹஸ்பதியும் இவருடைய மனைவியும் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள்.

ருபுக்கள் மிகவேகமாக செல்லக்கூடிய நான்கு சக்கரங்கள் கொண்ட தேரினை விஸ்வதேவர்களுக்கும் அளித்தார்கள் மற்றும் இரண்டு சக்கரங்களுடையதுமான விசித்திரமான சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடையதுமான தேரினை தேவ மருத்துவர்களாகிய அஸ்வினி தேவர்களுக்கும் அளித்தார்கள். இவர்களுடைய "சில்ப·வித்யா" ஸாமர்தியத்தை அறிந்த தேவர்கள் மனம்மகிழ்ந்து "தேவ·தக்ஷர்களாக" பதவியளித்தார்கள்.

ருபுக்கள் உயர்இனக்குதிரைகளை தன்னுடைய வேதமந்திர சக்தியால் சிருஷ்டித்தார்கள். அக்குதிரைகளை நன்கு பழக்கிக்கொண்டு ஸமிக்கைகளாலும் தான் கூப்பிட்ட குரலுக்கு யஜமானன் இருக்கும் இடத்தினை ஓடிவந்து அடையும் திறமைவாய்ந்த இரு கபிலநிறக் குதிரைகளை "அஸ்வ·வித்தை"யை பயன்படுத்தி வளர்த்து தேவர்களின் தலைவனான இந்திரனுக்கு பரிசாக அளித்தார்கள். இதனால் இவர்கள் தேவேந்திரனுடைய ஸபையில் இந்திரனுடைய நண்பர்களாக அமர்ந்து அறிவியல் மற்றும் விஞ்ஞான ரீதியான ஆலோசனைகளை தேவர்களுக்கு சொல்லும் வாய்ப்பினையும், இவர்களுடைய தபோ வலிமையால் தேவர்களுடன் சேர்ந்து அமிருதம் பருகும் தகுதியையும் அடைந்தார்கள்.

ருபுக்கள் வேதத்தில் பசுமை புரட்சி செய்தமையால் ஸூரியனின் கதிர்கள் கடுமையான வீச்சிலிருந்து மிகவும் மென்மையானது. இதனால் ஆதித்யன் தேவர்களாலும் மற்றும் ரிஷிகளினாலும் போற்றும் உருவமைப்பினைப் பெற்றார். இவர்களுடைய அறிவின் பிரகாசத்தினால் பரமாதித்யனின் எட்டு ஸ்வரூபத்தில் ருபுகளும் ஒரு அம்ஸமுடைய ஆதித்தியர்களாக விளங்கும் பதவியை பெற்றார்கள். இதன் மூலமாக ஸம்வத்ஸரம் என்று சொல்லக் கூடிய 12 மாதங்களைக் கொண்ட ஒரு வருடமானது முழுமையான செழிப்புடையக் காலமாகியது.

ருபுக்கள் தங்களுடைய மதிநுட்பத்தினால் தங்கத்தினை தூய்மை செய்யும் முறையையும் அதில் அணிகள் செய்யும் அறிவினையும் பெற்றிருந்தமையால் வருணதேவனுக்கு "ரத்தின·வித்தை" கண்டுபிடித்து பொன்னாலான கவசத்தினையும் இரத்தினங்களால் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களையும், விசித்திர வேலைப்படுகளுடைய கர்ணகுண்டலங்களையும் படைத்து அளித்தார்கள். இதனால் இவர்கள் தங்களுடைய தபோ வலிமையால் தங்கம், இரும்பு, செம்பு, வெண்கலம் போன்ற உலோகங்களை அறியும் "தாது·வித்தை"யையும் மற்றும் உலோகங்களை பிரித்தெடுக்க உதவும் வெண்காரஉப்புகள் மற்றும் பாதரஸங்களைக் பற்றிய "ரஸ·வித்தை"யையும், நவகிரஹங்களுடைய குணங்களையுடையதும் இயற்கையாக பூமியில் விளையக்கூடியதுமான மாணிக்கம், வைரம் முதலிய நவரத்தினங்களை பயன்படுத்தி ஆபரணமாகவும், பாஷாணங்களாகவும் உருவாக்கி இவைகளின் ஆற்றலைப்பெற்றிட "ரத்தின·வித்தை"யையும் படைத்தளித்தார்கள்.

ருபுக்கள் சந்தங்களுடன் கவிபாடும் திறமையுடையவர்கள் ஆகையாலும் குற்றமற்ற ஸத்தியமான வேத மந்திரங்களை கற்றவர்கள் (ருஷி: மேதாதி: காண்வ: ஆங்கிரஸ: 1·வது மண்டலம், 20·வது ஸூக்தத்தில் ஆதாரம்) என்பதாலும் ஸோம மஹா யாகத்தின் மூன்றாவது தினத்தில் புரோஹிதம் செய்யும் சிறப்புப் பெற்றார்கள். இவர்களின் பரிசுத்தமான மந்திர ஒலிகளைக் கேட்டு அக்னிதேவனே மகிழ்ச்சியடைந்தார். ஆகையால் ஸோம யாகத்தின் மூன்றாம் நாளில் நடைபெறும் அனைத்து ஸோம ஹவிர்பாகத்திற்கும் ருபுக்களே அதிதேவதைகளாக வேதத்தில் கூறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்கள்.

ருபுக்கள் மிக சிறந்த முன்யோசனையுடையவர்கள், இவர்கள் மிகச்சிறந்த வேலைப்பாடுகளுடைய யாகக்கரண்டியை செய்தார்கள். யாகத்தில் ஈடுபடும் ருபுக்களில் முதலில் பிறந்த ருபுதேவனோ 2 கரண்டிகளை செய்யலாம் என்றார். விப்வாதேவன் 3 கரண்டிகளை செய்யலாம் என்றார். ஆனால் வாஜதேவனோ 4 யாகக்கரண்டியை செய்யலாம் என்றார் ஏனெனில் நாம் செய்யும் வேள்வியில் தேவர்கள் மகிழ்தார்கள் எனில் வேள்வின் நாயகனாக விளங்கும் அக்னிதேவனே நம்மை வந்து ஆசீர்வாதம் செய்வார் என்ற உண்மையான வேத நம்பிக்கை பெற்றுருந்தமையால் இவர்கள் அமிருதத் தன்மையை அடைந்தார்கள். இவர்களின் பேரறிவின் ஆற்றலைக் கண்டு இவர்களின் குரு த்வஷ்ட-பிரஜாபதியே வியந்துப்போனார்.

இப்படியாக ஸுதன்வாங்கீரஸ ருஷியின் புதல்வர்களாகிய ருபுக்கள் மூவரும் முறையே இந்திரனுக்கு தக்ஷராக ருபுதேவனும், அஸ்வினிகளுக்கும் மற்றும் வருணனுக்கு தக்ஷராக விப்வாதேவனும், விஸ்வதேவர்களுக்கு தக்ஷராக வாஜதேவனும் பதவிவகித்துக் கொண்டுள்ளார்கள்.

இரதகார-பிராமணர்களின் பிறப்பின் வழி:

இரதகாரன் என்றால் இரதத்தினை செய்யும் வித்தையை அறிந்த ஆங்கிரஸ ரிஷி வழிவரும் பிராமணர்களை குறிக்கும்(ஆதாரம்: யாஸ்க-ருஷி வேத-நிருக்தம் அ:11,அனு:16). இவர்களின் மூல அதிதேவதை ருபுக்கள் ஆவார்கள். இவர்களை **"ருபு-கணங்கள்"** என்று ஸூக்தங்களும், பிரமாணங்கள் அழைக்கின்றது. இவர்கள் தன்னுடைய அபார அறிவின் ஆற்றலால் ஒரு சக்கரமுடையதும் காற்றை விட மிகவேகமாக செல்லக்கூடிய தேரினை "நாஸத்யர்கள்" என்று வேதத்தில் அழைக்கப்படும் அஸ்வினி தேவர்களுக்கு அளித்தார்கள்.

மஹாகுலம் என்று வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட ஆதிபிரம்ம குலத்தில் ரிபுக்கள் பிறந்தார்கள் என்று தீர்க்கதம ருஷி ஆதாரத்துடன் ரிக்வேதத்தின் முதலாவது மண்டலத்திலுள்ள 161-வது ருபுவ: ஸூக்தத்தில் காண்பித்துள்ளார்.

ரிபுகளின் தாய்வழி உறவினர்களாக தக்ஷ-பிரஜாபதியும், கிரது-பிரஜாபதியும் சொல்லப்படுகிறார்கள். ரிபுகளின் குரு தேவர்களில் முதலில் பிறந்த த்வஷ்டா-பிரஜாபதி என்று ருக்வேதத்தில் சொல்லப்படுகிறார். ரிபுக்களின் பிரவரம் என்று சொல்லப்படும் பிறப்பின் வழி தோன்றலானது ஸப்தரிஷிகளான மரீசி, அத்திரி, புல"ர், புலஸ்தியர், ஆங்கீரஸா, தக்ஷா, கிரது முதலிய ரிஷிகளில் ஆங்கிரஸ ரிஷியில் வழி வருபவர்கள் ஆவார்கள்.

ஆங்கிரஸ ரிஷிக்கு எட்டு புதல்வர்கள். இவருடைய முதல்மகன் பிரு"ஸ்பதி ஆவார், இவரே தேவர்களின் புரோ"தர்களில் தலைச்சிறந்தவர். அடுத்து இவருடைய இரண்டாவது மகன் சுதன்வாங்கிரஸ ரிஷி. இந்த சுதன்வ ரிஷின் மகன்கள் தான் ருபு, விப்வான், வாஜன் முதலியவர்கள். இவர்கள் மூவரையும் சேர்த்து "ருபுகள்" என்றே வேதம் ஒன்றாகக் கூறுகின்றது.

ஆங்கிரஸ ரிஷியின் மகன்களில் சிறந்தப்பெயர் பெற்றவர்களில் ஒருவர் குத்ஸ ரிஷி, இவர் மூன்றாவது மகன் ஆவார். இவரை காயத்திரி மந்திரத்தின் தலைச்சிறந்த ஏழு ரிஷிகளில் (அத்திரி, குத்ஸ, வஸிஷ்ட, கௌதம, காஸ்யப, ஆங்கிரஸ, ப்ருகு) ஒருவராக காயத்திரி ஆவாகன மந்திரம் சொல்லுகிறது. இந்த குத்ஸ ரிஷியினால் உபதேசம் செய்யப்பட்ட ருக்வேதத்தின் முதல் மண்டலத்தில் ருபு-ஸூக்தத்தில் 1-110,111ல் "என் குல பந்துக்களே" என்று சொல்கிறார். அதாவது ஆங்கீரஸ வம்ஸா வழியினர்களாகிய நாம் ஒரே கோத்திரத்தில் பிறந்தவர்கள் என்று கூறுகிறார்.

வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட பிராமணர்கள்:

பொதுவாக வேதத்தில் பிராமண வர்ணத்தில் சில கூட்டம் எனப்படும் கணங்களின் பிரிவுகள் அப்பொழுதே இருந்தமையை பிரமாணங்களில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

1) ஆதிபிரம்ம (மஹா)குலத்தவர்கள் ஸானகாதிபஞ்சபிரம்மரிஷிகள், மரீசியாதி ஸப்தருஷிகள் வழியினர்கள். இவர்களுடைய குரு "விஸ்வகர்மா". இவர்களுடைய பஞ்சருஷிகள் மற்றும் ஸப்தரிஷிகளின் பிரவரம் ஏகாருஷேயம் (ஒரே ஒரு ரிஷியினை உடையது) ஆகும். அதற்கு காரணம் இந்த ருஷிகளுக்கு பரமேஷ்டீயான விராட் விஸ்வகர்ம பரபிரம்மனே மூலமாக வேதத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இவர்களை **பிரம்மகணங்கள்** என்று பொதுவாகச் சொல்வார்கள். இவர்களுடைய கோத்திர ருஷிகளைப் பற்றி யஜுர்வேத தைத்திரீய ஸமஹிதை 4-3-3ல் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இந்த ருஷிகளைப் பற்றிய மந்திரங்களுக்கு அப்யாதனம் என்றும் அபானா-ப்ருத் இஷ்டக விதானம் என்று பெயர் வைதீகத்திலுள்ளது. அதாவது அப்யாதான-ஹோமம் என்றால் பிரம்ம வம்ஸ புத்திரர்களின் மூலாதாரத்தினையும் அவர்களின் தேவதை மற்றும் ருஷிகளைக் குறித்து வம்சம் தலைத்தோங்கச் செய்யப்படுவது ஆகும்.

பிருகு-கணத்தவர்கள் அசுரபுரோஹிதர்கள் வழியினர்கள். இவர்களின் குல குரு "சுக்ராச்சாரியார்". இவர்களுடைய கோத்திரங்கள் பார்கவாதி ருஷிகளை கொண்டது. பொதுவாக மூன்று பிரவரங்களை உடையவர்கள். எடுத்துகாட்டாக பார்கவ ருஷியின் பிரவரமானது பார்கவ:, விஸ்வரூப:, த்வஷ்டா: மற்றும் அப்னூதிருஷிக்கு அப்னூதி: த்வஷ்ட: ப்ருகு: மற்றும் ச்யாவனருஷிக்கு ச்யாவன: பார்கவ: ஜமதக்னி: என்று திரியாருஷேயமாக வருகின்றது. இவர்களை ப்ருகுகணங்கள் என்று பொதுவாகச் சொல்வார்கள்.

ஆங்கீரச-கணத்தவர்கள் தேவபுரோஹிதர்கள் வழியினர்கள். இவர்களுடைய குல குரு "பிருஹஸ்பதிஆச்சாரியார்". கோத்திரங்கள் இவர்களுக்கு திரியாருஷேயமாக (மூன்றாக) வருகிறது. எடுத்துகாட்டாக விஸ்வகர்மா-ருஷிக்கு பிரவரம் விஸ்வகர்ம: புவன:, ஆப்திய: மற்றும் ஸூனுருஷிக்கு ஸூனு: சவஸா: சுதன்வாங்கீரஸா என்று திரியாருஷேயமாக வருகின்றது. இவர்களை அங்கிரோகணங்கள் என்று பொதுவாகச் சொல்வார்கள்.

ருபு-கணத்தவர்கள் இவர்களுடைய குரு "த்வஷ்டாச்சாரியார்", இரதகார்களுக்கு பாரத்வாஜ, காஸ்யப, கௌண்டிய, அத்திரி, கௌதமர் முதலிய பஞ்சரிஷிகளின் வழியினர்கள். பொதுவாக ஐந்து ரிஷிகளை தங்களுடைய பிரவரமாக கொண்டுள்ளார்கள். இவர்களை ருபுகணங்கள் என்று பொதுவாக சொல்வார்கள். இவர்களின் வழியில் புராணக்காலத்தில் தோன்றிய முனிவர்கள் தான் "மயன்" மற்றும் "மானஸரர்".

2) வாஸிஷ்ட குலத்தவர்கள் குலகுரு "வாஸிஷ்ட-ருஷி", இவர்கள் வாஸிஷ்டாதி ஸப்தரிஷியின் (வாஸிஷ்டர், விஸ்வாமித்திர், ஆத்திரேயர், பாரத்வாஜர், கௌதமர், ஜமதக்னீ, காஸ்யபர்) வழியினர்கள். இவர்களுக்கு ஒன்று முதல் எட்டு ருஷிகளின் மூலம் பிரவரமாக வருகின்றது.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட முதல் குலத்தவர்கள் இன்று ஒரே பெயரில் "தேவபிராமணர்கள்" (அ) **"விஸ்வபிராமணர்கள்"** என்று அழைக்கப்படுகின்றார்கள். காரணம் ரிஷியின் மூலங்கள் யாவும் தேவர்களை பிரதானமாகக் கொண்டது ஆகும். ஆனால் ஐந்தாவதாக குறிப்பிடப்படுபவர்களுக்கு மூலபிரவரம் ரிஷிகளையே

கொண்டுள்ளமையால் "கோபிராமணர்கள்" (அ) "விப்ரபிராமணர்கள்" என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள் என்பது குறிப்பிடதக்கது. இதற்கு யஜுர்வேதத்திலுள்ள தைத்தீரியபிராமணத்தில் 1 காண்டத்தில் 1 அத்தியாத்தில் மந்திரோக்தமாக ஆதாரம் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அவரவர் குலத்திற்குண்டான தேவதா விரதங்களை அனுசரிக்கும் விதி மந்திரமாகக் கூறப்படுகிறது. இவ்விதம் சொல்லப்படும் விரதங்களின் அதிபதி அவரவர்களுக்கு சொல்வப்பட்ட குல தேவதை ஆகும்.

"ப்$_4$ருகூ$_3$ணாம் த்வா ஆங்கிரஸாம் த்வா வ்ரபதே வ்ரதேநாத$_3$தா$_4$மமீதி ப்$_4$ருவங்கிரஸா மாத$_3$த்$_4$யாத்" அதாவது பிருகு மற்றும் ஆங்கீரஸ குலத்தில் பிறந்த பிராமணர்களுக்கு இவர்களுடைய அதிதேவதையாக வேதத்தில் இருக்கும் பிருகுதேவனையும், ஆங்கீரஸதேவனை குறித்து விரத ஆச்சாரங்களை கடைபிடிக்க வேண்டும்.

"ருபு$_4$ணாம் த்வா தேவானாம் வ்ரதபதே வ்ரதேநா த$_3$தா$_4$மமீதி ரத$_2$காரஸ்யேதி:" அதாவது இரதம் செய்யும் தக்ஷர்களாகிய இரதகார பிராமணர்களுக்கு இவர்களுடைய அதிதேவனாக வேதத்தில் சொல்லப்படும் ருபுக்களை குறித்து விரத ஆச்சாரங்களை கடைபிடிக்க வேண்டும்.

இதேபோல் பொதுவாக பிராமண வர்ணத்தில் பிறந்த அனைவரும் ஆதித்தியனை மூலமாக கொண்டு விரத ஆச்சாரங்களை கடைபிடிக்க வேண்டும் என்கிறது வேதம்.

இரதகார-பிராமணர்களின் வேதோக்தம்:

ருபுக்கள் வேதங்களில் மிகசிறந்த தேர்ச்சியை அடைந்திருந்தார்கள். ருபுக்கள் கவி பாடுவதிலும், ஸந்தங்களுடன் ருக்-மந்திரங்களை ஸூக்தமாக ஓதுவதிலும் சிறந்த மதிநுட்பம் கொண்டவர்கள். அதுமட்டுமின்றி யாக விதிகளுக்குண்டாக கிரியா பாதங்களை கசடற கற்றவர்கள். இவர்கள் இந்திரனின் நட்பினை பெறுவதற்கு ஸோம மஹாயாகத்தின் மூன்றாவது நாள் அன்று புரோஹிதத்தில் ஸத்திய மந்திரங்களை சொல்லி அதன் மூலம் அக்னி தேவனையும் மற்றுமுள்ள இந்திராதி தேவர்களையும் மிகமகிழ்ச்சியுற செய்தார்கள்.

இந்த யாகத்தின் இறுதியில் வைச்வாநரனான அக்னியே யாககுண்டத்திலிருந்து எழுந்து வந்தமர்ந்து சொல்லிய ஸூக்தம் தான் அக்னிக்கு சொல்லப்பட்ட ருக்வேத (10-80) ஸூக்தங்களிலே தலைசிறந்தந்ததாகவும் முதன்மையாகவும் வேதத்தில் இருக்கிறது. அதுமட்டுமின்றி சுதன்வாங்கீரஸ ரிஷியின் மகனான வாஜன் என்ற தேவனால் நடத்திகாட்டப்பட்ட யாகமே வாஜபேய மஹா யாகம் ஆகும்.

இவர்களுடைய வேதப்பிரிவுகளின் முக்கியமானது ஆங்கீரஸவேதம் அதாவது இன்றுள்ள அதர்வணவேத பிரிவுகளில் ஒன்றாகும். ரிக்வேதம் மற்றும் யஜுர்வேதத்தை சார்ந்த பிரிவுகளில் மிகசிறந்த தேர்ச்சியை பெற்று இருந்தார்கள். இவர்கள் ருக்வேத ஸூக்தங்களை பிரயோகிக்கும் போது ஹோதாவாகவும், யஜுர்வேத மந்திரங்களை பிரயோகிக்கும் போது அத்வர்யுவாகவும், ஸாமவேதத்திலுள்ள ஸாமகீதங்களை பிரயோகிக்கும் போது உக்தாவாகவும், அதர்வணவேத ஸூக்கதங்களை கிரியா பாதமாக பிரயோகிக்கும் போது ப்ரஹ்மாவாகவும் யாகங்களை நடத்தும் போதுச் செயல்படுகின்றார்கள்.

இந்த ருபுக்களை குறித்து ரிக்வேதத்தில் 11 ஸூக்தங்கள் உள்ளன. வேதத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட 33 தேவதைகளில் ருபுகளும் ஒருவர். இவர்கள் மாலைவேலையில் நடக்கும் வேள்விபூஜையில் முக்கியமான இடத்தைப்

பெறுகிறார்கள். ரிக்வேதத்தில் ருத்திரனுக்கு 5 ஸூக்தங்களும், விஷ்ணுவிற்கு 6 ஸூக்தங்களும் பெருமைப்படுத்தி சொல்லியதைவிட ருபுக்களுக்கு மிக அதிகமாகவே ஸூக்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. காரணம் உண்மையாக வேதத்தின் படி யாகம் செய்யும் தேர்ச்சி மற்றும் படைக்கும் ஆற்றல், உண்மையான நட்பு மற்றும் தேசப்பற்று, தாய்தந்தையர்களுக்கு தொன்றாற்றும் கடமை, தனது நாட்டினை பஞ்சமின்றி அனைத்து மக்களையும் வளப்படுத்தும் உண்மையான நோக்கமும் சிந்தனையுமே ரிக்வேதத்தில் இவர்களை தேவர்களிலே மிகமுக்கியமான ஓர்சிறப்பான இடத்தை அடையச்செய்தது.

ருக்வேதத்தில் பாஷ்கள ரிஷி மற்றும் சாகள ரிஷிகளின் ஸமஹிதையில் பிரச்சித்தியாக 11ஸூக்தங்கள் மற்றுமின்றி பல இடங்களில் விஸ்வதேவ ஸூக்தங்களிலும் காணப்படுகின்றார்கள். ருக் 10-64-10 ல் ருஷி: கயாவனவர் "ருபு$_4$க்ஷா வாஜோ ரத$_2$ஸ்பதி:" அதாவது ஆங்கீரஸர்களாகிய ருபு ஜனங்களாகிய ருபு, விப்வா, வாஜன் முதலியவர்கள் இரதகாரர்களுக்கும் ரதவித்தைக்கும் தலைவர்கள் என்று கூறுகிறார். அக்னிதேவனே ருக் 10-80-7ல் தன்னை படைத்த பிரம்மா ருபுக்கள் என்று கூறுகின்றார்.

யஜுர்வேதத்திலுள்ள காடக ருஷி மற்றும் தைத்தீரிய ரிஷிகளின் ஸமஹிதையில் வரும் சுருதியில் "இதம் த்ருதீய ஸவநம் கவீநாம் ருதேந யே சமஸமைரயந்த/ ஸௌத$_4$ந்வாந அம்ருதமாநசாநா: ஸ்விஷ்டம் நோ அபி$_4$ வஸ்யோ நயந்து//" அதாவது சுதன்வ மஹரிஷியின் புதல்வர்கள் சிறந்த கவிகள் இவர்களின் அறிவினால் மேன்மையடைந்து இந்திரனால் அம்ருதத்தை அடைந்தார்கள். இவர்களின் பெருமையை சிறப்பிக்க எண்ணி இந்திரன் ஸோம யாகத்தின் மூன்றாவது நாளில் ருபுக்களையே புரோஹிதம் செய்யச்சொன்னார் என்று ப்ரசேதாங்கிரஸ ரிஷி இந்த ருக்கில் சொல்கிறார். மேலும் பிரவர்க்யா சடங்கில் ருபுகணங்களின் ஸ்வா"ாகாரத்தை சொல்லும் போது "ருபு$_4$ப்4யாய விபு$_4$வாய வாஜாய ஸ்வா"ா" என்று வருகின்றது.

ஸாமவேதத்தில் தாண்டிய ரிஷி பிராமாணப் பிரிவில் கண்டம் 10, மந்திரம் 21ல் இந்திரனின் முக்கிய நண்பர்களுக்கு சிறப்பித்து பிரஜாபத்தியத்தை குறித்து தரும் அவிர்பாக மந்திர ஆதாரம். "ஸத$_3$ஸ்ஸத$_3$: ப்ரஜாவாந் ருபு$_4$ர்ஜுஷாண இந்த$_3$ராய தே$_3$வேபு$_4$யோ ஜுஹுதா ஹவி: ஸ்வாஹா//",

அதர்வணவேதத்தில் சௌநக ரிஷி ஸமஹிதையில் பிரசேதாங்கீரஸ ரிஷி மற்றும் யமதர்மனால் சொல்லப்பட்ட ஸ்வஸ்திக வாசன மந்திரத்திலிருந்து ருபுக்களின் சந்தகவி பெருமையை அறியமுடிகின்றது."ருபு$_4$ரஸி ஜக$_3$ச$_2$ந்த$_3$ா அநு அநு த்வா ரபே$_4$/ ஸ்வஸ்தி மா ஸம் வஹாஸ்ய யஜ்ஞஸ்யொத$_3$ருசி ஸ்வா"ா//".

மேலும் இவர்களின் பெருமையை ருக் வேதத்தில் ஐத்திரேய ரிஷியின் பிராமாணத்தில் ஆறாவது பஞ்சிகாவில் பிராமாணம் 12லும் மற்றும் அதர்வணவேதத்தில் கோபத ரிஷியின் பிராமாணத்தில் உத்ரபாகத்தில் இரண்டாவது பிரபாடகத்தில் 11வது பிராமாணத்தில் ஸோம யாகத்தின் மூன்றாவது நாள் நடைபெறும் ஸோம அவிர்பாக மந்திரங்களின் தேவதையாக ருபுகளை குறித்து விளக்கமாக சொல்லப்பட்டுள்ளது. ருக்வேதத்தில் சாங்யாயன ரிஷி மற்றும் கௌஷீதகி ரிஷிகளின் ஆரண்யகத்தில் அத்யாயம்-2ல் பிராமாணம் 18ல் மஹாவிரதம் என்ற அவிர்பாகத்தினை குறித்து விளக்கமாக சொல்லப்பட்டுள்ளது. "கிம் உ ச்ரேஷ்ட2: கிம் யவிஷ்டே2ா ந ஆஜக3ந் இத்யார்ப4வம், ந நிந்தி3ம சமஸம் யோ மஹாகுல: மஹத்3வத், ம"த்3வத்3 அ":" மேற்படி மஹா குலத்தில் பிறந்த ருபுக்கள்

மிகசிறந்தவர்கள் என்ற ஆதாரம் காட்டப்பட்டுள்ளது. (மேற்குறித்த மந்திரங்கள் **(5.ருக்வேதோக்த அவிர்பாக மந்திரங்களில் காண்க).**

யஜுர் வேதத்திலுள்ள தைத்தீரியம், காண்வம், சதபதம், ஸாம வேதத்திலுள்ள தாண்டியம், ஸாந்தோக்கியம், அதர்வண வேதத்திலுள்ள பைப்பலாதம், சௌனகம் ஆகியவற்றின் மந்திர ஸமஹிதைகளும், பிரமாணங்களும், ஆரண்யகங்களும், உபநிஷத்துகளும் மற்றும் கல்பஸூத்திரங்களும் வெகுவிமர்சையாக பெருமைப்படுத்தி பேசுகின்றது. மேலும் யஞ்ஜவல்கிய ரிஷியால் உபதேசிக்கப்பட்ட உபநிஷத்தில் பரபிரம்மத்தினை அறிந்த அறிஞர்களின் பெயர்களில் ருபுக்களும் கூறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்கள்.

மேலும் வேதத்திலுள்ள சுருதியில் "வர்ஷாஸு ரத$_{2}$காரோக்$_{3}$நிநாத$_{3}$தீ$_{4}$தே" என்று வருவதற்கான காரணம். ருபுக்களாகிய ரதகாரர்கள் தங்களின் வேதோக்த பயிற்சியின் காரணமாக வேள்விச் செய்வதில் தலைச்சிறந்தவர்களாக இருந்தார்கள், பொதுவாக இருபிறப்பளர்களுக்கு வேள்வி செய்ய சிறந்த காலமாகச் சொல்லப்பட்ட வஸந்த காலத்தில் பொதுவான கர்மக்களையும் தங்களுடைய தனித்திறமையைக் காட்ட வர்ஷ காலத்தினை பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சிலர் அக்னிகாரியத்தினை இரதகார்கள் வர்ஷருதுவில் மட்டுமே செய்யவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்வது முழுமையான ஆதாரமாக தெரியவில்லை. காரணம் வேதங்களில் ருபுக்கள் ஆறு காலங்களிலும் வேள்விச் செய்ததர்கான மந்திரங்கள் ருக்வேத ஸூக்தங்களின் வழியே அறிய முடிகின்றது.

இதுமற்றுமின்றி கல்ப-ஸூத்திரங்களிலும் இவர்களின் வேள்வியுரிமை அதை எக்காலத்தில் செய்யவேண்டும் மற்றும் உபநயன விதி, விரத ஆச்சார உரிமைகளும் காணக்கிடைக்கின்றது. இருந்தபோதிலும் மேலும் பிரதான ஆதாரங்களுக்கு புனிதநூலான நான்கு வேதங்களை மட்டுமே யாவரும் முக்கியமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ருக்வேதத்தின் பரமேஸ்வர தத்துவத்தை விளக்க புராணக்கால ருபுக்கள் ருபு-ஸமஹிதையையும் (சைவர்களின் 6 சிவ தரிசனங்களில் ஒன்று ருபு-கீதை), யஜுர் வேதத்திற்கு பூலோக படைப்பினை விரிவாக சொல்ல வராகமுபநிஷத்தையும் மற்றும் சிறந்த ஆத்மாவை ஒவ்வொரு மனிதனும் பெற தேஜோபிந்து உபநிஷத்தையும், ஸாம வேதத்திற்கு பரமாத்மா நிலையை மனிதன் உணர்ந்து செயல்பட மஹோபநிஷத்தையும், அதர்வண வேதத்திற்கு பஞ்ச பூதங்களின் நிலையறிந்து வேளாண்மையை பெருக்கி மக்கள் அனைவரும் பசியின்றி வாழ அன்னபூர்ணா உபநிஷத்தையும் தன்னுடைய சிஷ்யராகிய நிதாக முனிவருக்கு உபதேசித்துள்ளார். மேலே குறிப்பிட்ட உபநிஷத்துகள் நான்கும் 108 உபநிஷத்துகளில் உள்ளவை ஆகும். இதன் மூலம் இந்த பிராமணர்களின் வேதோக்த அறிவினையும் அவர்களுடைய பாரம்பரியத்தினையும் அறியமுடிகிறது. இன்று பிருகுகணங்களும், அங்கிரோகணங்களும், பிரம்மகணங்களும், ருபுகணங்களும் பொதுவாக ஒரே ஒரு சமூதாயமாக நம்முடைய பாரததேசத்தில் **"விஸ்வபிராமணர்கள்"** என்று அழைக்கப்படுகின்றார். பல விஷயங்களை இதிஹாஸபுராணங்களும் கல்ப ஸூத்திரங்களும் ஆகம சுலோகங்களும் கூறியிருந்தாலும் இவைகள் அனைத்தும் வேதத்திற்கு அப்பாற்பட்டு பிற்காலத்தில் தனிப்பட்ட ரீதியாக கூறப்பட்டவையாக இருப்பதால் அவற்றிலுள்ளவைகளை வேதமாக கருத முடியாது என்ற காரணத்தினால் இவற்றிலுள்ள ஆதாரங்களை நான் இங்கு காண்பிக்கவில்லை.

உ

அத$_{2}$ சதுர்வேத$_{3}$ மந்த்ரங்கள்:

1) ருக்வேதிய ருபு-ஸூக்தம்:

ருஷி: வாமதே$_{3}$வ: கௌ$_{3}$தம: சந்த$_{3}$: த்ரிஷ்டுப் தே$_{3}$வதா-ருபு$_{4}$வ:

1) ப்ர ருபு$_{4}$ப்$_{4}$யோ து$_{3}$தமிவ வாசமிஷ்ய உபஸ்திரே ச்வைதரீம் தே$_{2}$நுமீளே
யே வாத ஜூதாஸ்தரணிபி$_{4}$ரேவை: பரி த்$_{3}$யாம் ஸத்$_{3}$யோ அபஸோ ப$_{3}$பூ$_{4}$வு:
2) யதா$_{3}$ரமக்ரந்ந் ருபு$_{4}$வ: பித்ருப்$_{4}$யாம் பரிவிஷ்டீ வேஷணா த$_{3}$ம்ஸநாபி$_{4}$:
ஆதி$_{3}$த்$_{3}$ தே$_{3}$வாநாமுப ஸரவ்யமாயந் தீ$_{4}$ராஸ: புஷ்டிமவஹந் மநாயை
3) புநர்யே சக்ரு: பிதரா யுவாநா ஸநா யூபேவ ஜரணா சயாநா
தே வாஜோ விப்$_{4}$வாம் ருபு$_{4}$ரிந்த்$_{3}$ரவந்தோ மது$_{4}$ப்ஸரஸோ நோ அவந்து யஜ்ஞம்
4) யத் ஸம்வத்ஸம்ருப$_{4}$வோ கா$_{3}$மரக்ஷந் யத் ஸம்வத்ஸம்ருப$_{4}$வோ மா அபிசந்
யத் ஸம்வத்ஸமப$_{4}$ரந் பா$_{4}$ஸோ அஸ்யாஸ்தாபி$_{4}$: சமீபி$_{4}$ரம்ருதத்வமாசு:
5) ஜ்யோஷ்ட$_{2}$ ஆஹ சமஸய த்$_{2}$வா கரேதி கவீயாந் த்ரிந் க்ருணவாமேத்யாஹ
கநிஷ்ட$_{2}$ ஆஹ சதுரஸ்கரேதி த்வஷ்ட ருபுவஸ்வதத் பநயத்$_{3}$ வசோ வ:
6) ஸத்யமூசுர் நர ஏவா ஹி சக்ருரநு ஸ்வதா$_{4}$ம்ருப$_{4}$வோ ஜக்$_{3}$முரேதாம்
விப்$_{4}$ராஜமாநாம்ச் சமஸாம் அஹேவா அவேநத் த்வஷ்டா சதுரோ த$_{3}$த்$_{3}$ருச்வாந்
7) த்$_{3}$வாத$_{3}$ச த்$_{3}$யூந் யத$_{3}$கோ$_{3}$ஹ்யஸ்யா ஆதித்$_{2}$யே ரணந்ருப$_{4}$வ: ஸஸந்த:
ஸுக்ஷேத்ரா க்ருண்வந் நநயந்த ஸிந்தூ$_{4}$ந் த$_{4}$ந்வாதிஷ்ட$_{2}$ந்நோஷதீ$_{4}$ர்நிம்நமாப:
8) ரத$_{2}$ம் யே சக்ரு: ஸுவ்ருதம் நரேஷ்ட$_{2}$ம் யே தே$_{2}$நும் விச்வஜுவம் விச்வரூபாம்
த ஆ தக்ஷந் த்வ்ருப$_{4}$வோ ரயிம் ந: ஸ்வவஸ: ஸ்வபஸ: ஸு"ஸ்தா:
9) அபோ ஹயேஷயமஜுஷந்த தே$_{3}$வா அபி$_{4}$ க்ரத்வா மநஸா தீ$_{3}$த்4யாநா:
<u>வாஜோ தேவாநாமப$_{4}$வத் ஸுகர்மேந்த்$_{3}$ரஸ்ய ருபு$_{4}$க்ஷா வருணஸ்ய விப்$_{4}$வா</u>
10) யே ஹரி மேத$_{4}$யோக்த$_{2}$ா மத$_{3}$ந்த இந்த்$_{3}$ராய சக்ரு: ஸுயுஜயா யே அச்வா
தே ராயஸ்போஷம் த்$_{3}$ரவிணாந்யஸ்மே த$_{4}$த்த ருபுவ: ஹேமயந்தோ ந மித்ரம்
11) இத$_{3}$ாஹந: பீதிமுத வோ மத$_{3}$ம் து$_{4}$ர்ந ருதே ச்ராந்தஸ்ய ஸரவ்யாய தே$_{3}$வா:
தே நூநமஸ்மே ருபவோ வஸூநி த்ருதீயே த்ஸவநே த$_{3}$தா4த

2) யஜுர்வேதிய ருபு-ஸூக்தம்:

ருஷி: விச்வதேவா சந்த: ஜகதி: தேவா-ருபுக$_{3}$ண:
யவாநாம் ப$_{4}$ாகே$_{3}$ாஸ்ய யவாநாமாதி$_{4}$பத்யம்
ப்ரஜா ஸ்ப்ருதாச்சதுச்சத்வாரிகு$_{3}$ம்ச ஸ்தோம
ரூ$_{4}$ணாம் ப$_{4}$ாகே$_{3}$ாஸி விச்வேஷாந் தே$_{3}$வானா்மாதி$_{4}$பத்யம்
பூ$_{4}$தம் ஸ்ப்ருதந்த்ரயஸ் த்ரிகு$_{3}$ம்ச ஸ்தோம: ஸஹச்ச (12)
ருஷி: ப்ரசேதாங்கிரஸ: சந்த: த்ரிஷ்டுப் தேவதா-ஸுதன்வந:
இதம் த்ருதீய ஸவநம் கவீநாம் ருதெந யே சமஸமைரயந்த (13)
ஸௌத$_{4}$ந்வாந அம்ருதமாநசாநா: ஸ்விஷ்டம் நோ அபி$_{4}$ வஸ்யொ நயந்து
ருஷி: வாமதேவ: கௌதம: சந்த: த்ரிஷ்டுப் தேவதா-ருபுவ:
சச்யாகர்த பிதா யுவாநா சச்யாகர்த சமஸம் தேவபாநம் (14)
சச்யா ஹரி த$_{2}$நுதராவதாஷ்டேத்த்$_{3}$ர வாஹா வ்ருபு$_{4}$வோ வாஜரத்நா:
ருஷி: வஸிஷ்ட$_{2}$: மித்ராவாருணீ: சந்த: த்ரிஷ்டுப் தேவதா-ருபுவ:
ருபுர் ருபுபி$_{4}$ரபி$_{4}$ வ: ஸ்யாம விப்$_{4}$வோ விபு$_{4}$பி$_{4}$: சவஸா சவாம்ஸி (15)

வாஜோ அஸ்மாகு$_3$ம் அவது வாஜஸாதாவிந்த்$_3$ரேண யுஜா தருஷேம வ்ருத்ரம்
ருஷி: விரூபாங்கிரஸ: சந்த: காயத்ரீ: தேவதா·ருபுவ:
தம் நேமிம் ருபுவோ யத$_2$ா நமஸ்வ ஸஹூதிபி$_4$: (16)
நேதீ3யோ யஜ்ஞமங்கி$_3$ர:
ருஷி: கதகா ஆங்கிரஸ: சந்த: த்ரிஷ்டுப் தேவதா·ருபுவ:
அக்ஷிது$_3$: கே$_2$ாத்தி$_2$தஸ்யைவ விப்ரஸந்நோ கநீநிகே (17)
ஆங்க்த்தே சாத்$_3$க$_3$ணம் நாஸ்தி ருபூணாம் தந்நிபே$_3$ாத$_4$த
ருஷி: கதகா ஆங்கிரஸ: சந்த: த்ரிஷ்டுப் தேவதா·ருபுவாதி$_3$த்ய:
ருபூணாமாதி$_3$த்யாநாகு$_3$ம் ஸ்த$_2$ாநே ஸ்வதேஜஸ ப$_3$ாநி (18)

3) ஸாமவேதீய ருபு·ஸூக்தம்:

ருஷி: ச்ருதகக்ஷ: ஆங்கிரஸ: சந்த: காயத்ரீ: தேவதா·ருபுவ:
1 2 3 1 2 3 · 1 2 3 2 3 2
இந்த்$_3$ர இஷே த$_3$த$_3$ாது ந ருபு$_4$க்ஷணாம் ருபு$_4$கு$_3$ம் ரயிம்
3 1 2 3 1 2
வாஜீ த$_3$த$_3$ாது வாஜிநம் (19)
ருஷி:மேதாதி: காண்வ: சந்த: ப்ரு"தீ: தேவதா·இந்த்ர·ருபுவ:
3 1 1 3 1 2 3 2 3 1 2 3 1 2
அபி$_4$ த்வா பூர்வ பீதய இந்த்$_3$ர ஸ்தோமேபி$_4$ராயவ:
3 1 2 3 2 3 1 2 3 2 2 3 2
ஸமீசீநாஸ ருபு$_4$வ: ஸமஸ்வரந் ருத்$_3$ரா க$_3$ருணந்த பூர்வ்யம் (20)
ருஷி: தாண்டீய: சந்த: த்ரிஷ்டுப் தேவதா·ருபுவ:
ஸத$_3$ஸ்ஸத$_3$: ப்ரஜாவாந் ருபு$_4$ர்ஜுஷாண
இந்த்$_3$ராய தே$_3$வேப்$_4$யோ ஜுஹுதா ஹவி: ஸ்வாஹா (21)

4) அதர்வணவேதீய ருபு·ஸூக்தம்:

ருஷி: ப்ரசேதாங்கிரஸ: சந்த: த்ரிஷ்டுப் தேவதா·ஸுதன்வந:
இதம் த்ருதீயம் ஸவநம் கவீநாம் ருதேந யே சமஸமைரயந்த
தே ஸௌத$_4$ந்வாந: ஸ்வராநசாநா: ஸ்விஷ்டிம் அபி$_4$ வஸ்யோ நயந்து (22)
ருஷி: ப்ரசேதாங்கிரஸ: யம ச்ச : சந்த: த்ரிஷ்டுப் தேவதா·ருபு·ஸ்வஸ்தி:
ருபு$_4$ரஸி ஜக$_3$ச$_2$ந்த$_3$ா அநு அநு த்வா ரபே$_4$
ஸ்வஸ்தி மா ஸம் வஹாஸ்ய யஜ்ஞஸ்யொத$_3$ருசி (23)
ருஷி: அத$_2$ர்வ: சந்த: அனுஷ்டுப் தேவதா·ருபுவ:
யத$_2$ா ஸோமஸ் த்ருதீயே ஸவநம் ருபூ$_4$ணாம் ப$_4$வதி ப்ரிய:
ஏவா ம ருப$_4$வோ வர்ச ஆத்மநி த்$_4$ரியதாம் (24)
ருஷி: மேத$_4$ாதி: சந்த: ப்ருஹதீ: தேவதா·இந்த்ர·ருபுவ:
அபி$_4$ த்வா பூர்வ பீதய இந்த்$_3$ர ஸ்தோமேபி$_4$ராயவ:
ஸமீசீநாஸ ருபு$_4$வ: ஸமஸ்வரந் ருத்$_3$ரா க$_3$ருணந்த பூர்வ்யம் (25)

5) ருக்வேதோக்த அவிர்பாக மந்திரங்கள்:
(அனைத்துதேவர்களும் ருபுகளின் வடிவம்)

ருஷி: தீ$_3$ர்க$_4$மதா: சந்த: ஜகதீ தேவதா·ருபுவ: (26)
கிமு ச்ரேஷ்ட$_2$: கிம் யவிஷ்டே$_2$ா ந ஆஜக$_3$ந் கிமீத$_2$தெ த்$_2$வத்யம் கத்$_2$யத்$_2$வசிம
ந நிந்தி$_3$ம சமஸம் யோ மஹாகுல: அக்$_3$நே ப்$_4$ராமர்த்$_3$ருண இத்$_3$பூ$_4$திமீதி$_3$ம

ருஷி: விஸ்வாமித்ர: சந்த: ஜகதீ தேவதா·ருபுவ: (27)
இந்த்$_3$ர ருபு$_4$பி$_4$ர்வாஜவத்$_3$பி$_4$: ஸமுஸக்ஷிதம் ஸுதம் ஸோமமா
வ்ருஷஸ்வாக$_3$ப4ஸ்த்யோ
தி$_4$யேஷிதோ மக$_4$வந்த$_3$ாசுஷோ க்$_3$ருஹோ ஸௌத$_4$ந்வநேபி$_4$: ஸஹமத்ஸ்வா
ந்ருபி$_4$:
ருஷி: பரத்வாஜ: சந்த: ஜகதீ தேவதா·ருபுவ: (28)
இந்த்$_3$ரா வருணா ஸுதபாவிமம் ஸுதம் ஸோமமம் பிப$_3$தம் மத்$_3$யம் த$_3$ருமவ்ரதா
யுவோ ரதே$_2$ா அத்$_4$வரம் தே$_3$வவீதய ப்ரதி ஸ்வஸரமுப யாதி பீதயே
ருஷி: வாமதேவ: சந்த: ஜகதீ தேவதா·ருபுவ: (29)
இந்த$_3$ரச்ச ஸோம பிப$_3$தம் ப்$_3$ருஹஸ்பதே அஸ்மிந் யஜ்ஞே மந்த$_3$ஸயாநா
வ்ருஷண்வஸூ
ஆ வாம் விசந்தி$_3$ந்த$_3$வ: ஸ்வாபு$_4$வோ அஸ்மே ரயிம் ஸர்வவீரம் நியச்ச$_2$தம்
ருஷி: கோதம: சந்த: ஜகதீ தேவதா·ருபுவ: (30)
ஆ வோ வ"ந்து ஸப்தயோ ரகு$_4$ஷ்யதே$_3$ா ரக்$_3$ருபத்வா: ப்ர ஜிக$_3$ாத ப$_3$ாஹுபி$_4$:
ஸீத$_3$ா ப$_3$ர்"ருரு வ: ஸத$_3$ஸ்க்ருதம் மாத$_3$யத்$_4$வம் மருதோ மத்$_4$வோ அந்த்$_4$ஸ:
ருஷி: க்ருத்ஸமத: சந்த: ஜகதீ தேவதா·ருபுவ: (31)
அமேவ ந: ஸு"வா ஆ ஹி க$_3$ந்தந நி ப$_3$ரஹிஷி ஸத$_3$தநா ரணஜஷ்டந
அத$_2$ா மந்த$_3$ஸ்வ ஜுஜுஷாணோ அந்த$_4$ஸஸ் த்வஷ்டர்தே$_3$வேபி$_4$ர் ஜநிபி$_4$:
ஸுமத்$_3$க3ண:
ருஷி: பரத்வாஜ: சந்த: ஜகதீ தேவதா·ருபுவ: (32)
இந்த்$_3$ரா·விஷ்ணூ பிப$_3$தம் மத்$_4$வோ அஸ்ய ஸோமஸ்ய த$_3$ஸ்ரா ஜட$_2$ரம்
ப்ருணேத$_2$ாம்
ஆ வாமந்த$_4$ாம்ஸி மதி$_3$ராண்யக்$_3$மந்நுப ப்$_3$ரஹ்மாணி ச்ருணுதம் ஹவம் மே
ருஷி: குத்ஸ: சந்த: ஜகதீ தேவதா·ருபுவ: (33)
இமம் ஸ்தோமமரஹதே ஜாதவேத$_3$ஸே ரத$_2$திவ ஸம் மஹேமா மநீஷயா
ப$_4$த்$_3$ராஹி ந: ப்ரமதிரஸ்ய ஸம்ஸத்$_3$யக்$_3$நே ஸக்$_2$யே மா ரிஷாமா வயம் தவ

6) வேதோக்த ருபுவ காயத்ரீ மந்த்ரங்கள்:

ஓம் ருபுவே நம: விப்வாய நம: வாஜாய நம: ஸுதன்வாங்கிரஸாய நம: நிதாக குர்வே நம: த்வஷ்ட்ரு சிஷ்யாய நம: ரதகாராய நம: ரதஸ்பதயே நம: ரதஅச்வாருடாய நம: விஸ்வரூபாய நம: விஸ்வகர்மணே நம: விஸ்வபதயே நம: மேதாய நம: தைர்யாய நம: ப்ர"மணே நம:
(ருபு, விப்வன், வாஜன் ஆகிய மூன்றுபேருக்கும் தனித்தனியாக காயத்திரீ மந்திரம்)
ஓம் ஆங்கி$_3$ரஸாய வித்$_3$மஹே இந்த்$_3$ர·தக்ஷாய தீ$_4$மஹி
தந்நோ ருபு$_4$: ப்ரசோதயாத்$_3$
ஓம் ஆங்கி$_3$ரஸாய வித்$_3$மஹே வருண·தக்ஷாய தீ$_4$மஹி
தந்நோ விப்$_4$வ: ப்ரசோதயாத்$_3$
ஓம் ஆங்கி$_3$ரஸாய வித்$_3$மஹே தே$_3$வ·தக்ஷாய தீ$_4$மஹி
தந்நோ வாஜ: ப்ரசோதயாத்$_3$
(ருபு, விப்வா, வாஜன் ஆகிய மூன்றுபேருக்கும் ஒரே காயத்திரீ மந்திரம்)
ஓம் ஆங்கி$_3$ரஸாய வித்$_3$மஹே விச்வகர்மணாய தீ$_4$மஹி
தந்நோ ருபு$_4$வ: ப்ரசோதயாத்$_3$
(ஆஹுதி மந்திரங்கள்:)
ஓம் ருபுமதே விபுமதே வாஜமதே ஸ்வாஹா

ருபு4ணாம் த்வா தேவானாம் வ்ரதபதே வ்ரதேநா த4தா4மமீதி ரத2காரஸ்யேதி: ருபுவே ஸ்வாஹா

ஓம் பூர் புவஸ் ஸுவ: ருபுவே ஸ்வாஹா (34)

7) வேதாங்கமாகிய நிருக்தத்தில்:

ருஷி: யாஸ்க: அத்யாய: 11 அனுவாக: 16

விஷ்ட்வீ சமீ தரணித்வேந வாக4தோ மர்தாஸ: ஸந்தோ அம்ருத த்வ மாநசு:
ஸௌத4ந்வா ருபுவ: ஸூர சக்ஷஸ: ஸம்வத்ஸரே ஸமப்ருச்யந்த தீ4திபி4: (35)

(ருக்வேத மண்டலம் 1 ஸூக்தம் 110 ருஷி: குத்ஸ: ஆங்கிரஸ:)

க்ரு த்வா கர்மாணி க்ஷிப்ரத்வேந, வோளஹாரோ மேத4ாவிநோ வா
மர்தாஸ: ஸந்தோ அம்ருத த்வமாநசிரே, ஸௌதந்4வா ருபுவ: ஸூரவ்யாநா வா
ஸூர ப்ரஜ்ஞா வா, ஸம்வத்ஸரே ஸமப்ருச்யந்த தீ4திபி4: கர்மபி4:
ருபுர்-விப்வா-வாஜ இதி ஸுத4ந்வந ஆங்கி3ரஸஸ்ய த்ரய: புத்ர: ப3பூ4வு:

8) விராட்புருஷராகிய விஸ்வகர்மாவின் பஞ்சபிரம்ம வேதமந்திரங்கள்:-

ஓம் விராட்புருஷாய நம: ஓம் விஸ்வகர்மணாய நம: ஓம் விஸ்வேஸ்வராய நம: ஓம் விஸ்வாத்மனாய நம:

ஓம் விஸ்வரூபாய நம: ஓம் பரப்ர்ஹமணே நம: ஓம் பரமேஸ்வராய நம: ஓம் பரமாதித்யாய நம: ஓம் பரமாத்மனே நம: ஓம் பரமேஷ்டினே நம: ஓம் மஹாத்மனே நம: ஓம் மஹேஸ்வராய நம: ஓம் மஹேந்த்ராய நம: ஓம் பூதாபதயே நம:

ஓம் ரூபபதயே நம: ஓம் ப்ரஜாபதயே நம: ஓம் தர்மபதயே நம: ஓம் யஜ்ஞபதயே நம: ஓம் பசுபதயே நம:

ஓம் அன்னபதயே நம: ஓம் ப்ருஹஸ்பதயே நம: ஓம் வாஸ்துபதயே நம: ஓம் வாசஸ்பதயே நம: ஓம் ஜகத்குருவே நம:

ஓம் ஸ்வயம்ப்ரஹ்மணே நம:

ருஷி: ஜமத3க்3னி: பார்க3வ:, ச2ந்த3: த்ரிஷ்டுப், தே3வதா ஸத்யோஜாத: (36)
ஸத்3யோஜாதோ வ்யமிதீத யஜ்ஞம் அக்3னிர் தே3வானாம் அப4வத் புரோக3ா:
அஸ்யஹோது: ப்ரதி3ச்ய ருதஸ்ய வாசி ஸ்வாஹாக்ருத க்3ம் ஹவிரத3ந்து தேவா:
ருஷி: ப4ரத்3வாஜ: பாரஹஸ்பத்ய:, ச2ந்த3: த்ரிஷ்டுப், தே3வதா வாமதே3வ: (37)
வாமமத்3ய ஸவிதர் வாமமுச்வோ தி3வோதி3வோ வாமமஸ்யமப்4ய க்3ம் ஸாவீ:
வாமஸ்ய ஹி க்ஷயஸ்ய தே3வ பூ4ரேரயா தி4யா வாமபா4ஜ: ஸ்யாம
ருஷி: விச்வகர்மா: பு4வந:, ச2ந்த3: த்ரிஷ்டுப், தே3வதா அகோ4ர: (38)
கோ4ராருஷயோ நமோ அஸ்த்வேப்4ய: சக்ஷுஷ ஏஷாம் மநஸச்ச ஸந்தௌ4
ப்3ருஹஸ்பதயே மஹிஷத்3 த்3யுமன் நம: நமோ விச்வகர்மணே ஸ உ பாத்வஸ்மான்
ருஷி: விச்வாமித்ர: க3ாதின:, ச2ந்த3: க3ாயத்ரீ, தே3வதா தத்புருஷ: (39)
தத்புருஷாய வித்3மஹே மஹாத்மனாய தீ4மஹி
தந்நோ விச்வகர்ம: ப்ரசோதத3யாத்
ருஷி: கோ3தம: ரஹூக3ண:, ச2ந்த3: ஜக3தீ, தே3வதா ஈசான: (40)
தமீசானம் ஜக3தஸ்தஸ்து2ஷஸ்பதிம் தி4யம் ஜின்வமவஸே ஹூமஹே வயம்
பூஷானோ யத2ா வேத2ஸாமஸத்3 வ்ருதே4 ரக்ஷிதா பாயுரத2ப்3த4: ஸ்வஸ்தயே

9) மனுவாதி பஞ்சபிரம்மாக்களின் வேதோக்த சிருஷ்டி நிருபண மந்திரங்கள்:-

ருஷி: ப4ரத்3வாஜ: பாரஹஸ்பத்ய:, ச2ந்த3: த்ரிஷ்டுப், ச்ருஷ்டி: அய: தே3வதா மனு: (41)
அத4 த்வஷ்டா தே மஹ உக்3ர வஜ்ரம் ஸகஸ்ர ப்4ருஷ்டிம் வவ்ருச்ச2தாச்ரிம்
நிகாமமரமணஸம் யேன நவன்தமஹிம் ஸம் பிணக்3ருஜீஷின்
ருஷி: குத்ஸ: ஆங்கி3ரஸ:, ச2ந்த3: ஜக3தீ, ச்ருஷ்டி: தா3ரு: தே3வதா ருபவ: (42)
தக்ஷன் ரத2ம் ஸுவ்ருதம் வித்3மநாபஸ: தக்ஷன்ஹரீ இந்த்3ர வாஹா வ்ருஷண் வஸூ
தக்ஷன் பித்ருப்4யாம் ருப4வோ யுவத்3 வய: தக்ஷன் வத்ஸாய மாதரம் ஸசாபூ4வம்
ருஷி: அக்3னி: தே3வ:, ச2ந்த3: ஜக3தீ, ச்ருஷ்டி: தாம்ர: தே3வதா த்வஷ்ட: (43)
த்வஷ்டா மாயா வேதபஸாமபஸ்தமோ பி3ப்4ராத் பாத்ரா தேவபாநாநி சம்தமா
சிசீதே நூனம் பரசும் ஸ்வாயஸம் யேன வ்ருச்சாதே3தசோ ப்3ரஹ்மணஸ்பதி:
ருஷி: சில்பகாச்யப: நைத்3ருப:, ச2ந்த3: த்ரிஷ்டுப், ச்ருஷ்டி: சில்ப: தே3வதா சில்பீ: (44)
யத்தே சில்பம் கச்யப ரோசநாவத் இந்த்3ரியாவத் புஷ்கலம் சித்ரபா4னு
யஸ்மின் ஸூர்யா அர்பிதா: ஸப்தஸாகம் தஸ்மின் ராஜா நமதி4விச்ரயேம்
ருஷி: த3க்ஷ: ப்ரஜாபதி:, ச2ந்த3: த்ரிஷ்டுப், ச்ருஷ்டி: ஸுவர்ண: தே3வதா த3க்ஷ: (45)
ந தத்3 ரக்ஷாக்3ம்ஸி ந பிசாசாஸ்தரந்தி தேவாமோஜ: ப்ரத2மஜம்ஹயேதத்
யோ பி3பர்4தி தாக்3ஷாயணா: ஹிரண்ய: ஸ தே3வேஷு க்ருணுதே தீ3ர்க4மாயு:
ஸ மநுஷ்யேஷு க்ருணுதே தீ3ர்க4மாயு:

10) ருக்வேதீய ஸாங்க2ாயன சாகீ2ய லகு ஸந்த்யா வந்தனம்:-

ஸர்வ சுத்தி வினயோக மந்த்ர:

(கிழக்குமுகமாக நின்று கொண்டு கைகூப்பிச் சொல்லவும்)
ருஷி: சாக்வர: ச2ந்த3: அனுஷ்டுப், தே3வதா விச்வகர்மா:
ஓம் அபி4பூ4ரஹமாக3மம் விச்வகர்மணே த4ாம்நா
ஆ வச்சித்தமா வோ வ்ரதமா வோ அஹம் ஸமிதிம் த3தே3 (46)

ஜடாப3ந்த4ன வினயோக மந்த்ர:

(கிழக்குமுகமாக அமர்ந்து குடுமி முடியும் போது சொல்லவும்)
ருஷி: வஸிஷ்ட: ச2ந்த3: த்ரிஷ்டுப் தே3வதா விச்வகர்மா:
ஸ ந: சிவோ ப4வது விச்வகர்மா யுயம் பாத ஸ்வஸ்திபி4: ஸத3ா ந: (47)

ப4ஸ்மத4ாரண வினயோக மந்த்ர:

(கிழக்குமுகமாக அமர்ந்து விபூதியை நீரில் குழைத்து பூசவும்)
ருஷி: நாராயண: ச2ந்த3: உஷ்ணிக் தே3வதா ஆயுர்தே3வ:

த்ர்யாயுஷம் ஜமதக்3னே:	நெற்றில் திரிபுண்டரமாக
கச்யபஸ்ய த்ர்யாயுஷம்	நெஞ்சின் மையத்தில்
அக3ஸ்த்யஸ்ய த்ர்யாயுஷம்	வலதுமேல்கையில்
யத்3 தே3வானாம் த்ர்யாயுஷம்	இடதுமேல்கையில்
தத் தே கரோமி த்ர்யாயுஷம்	பின்கழுத்தில் (அ) கண்டத்தில் (48)

ஆசமன வினயோக மந்த்ர:

(கிழக்குமுகமாக அமர்ந்து மூன்று முறை வலது உள்ளங்கையில் நீர் எடுத்து அருந்தவும்)
ருஷி: ஸுயஜ்ஞ: யஜுஸனுவாக்யம் தே3வதா ஆப:
ஓம் ஆபோ நாம ஸ்த2 சிவோ நாம ஸ்தே2ார்ஜா நாம ஸ்த2 ஸ்வாஹா
அஜரா நாம ஸ்த2ாப4யா நாம ஸ்த2ாம்ருதா நாம ஸ்த2 ஸ்வாஹா
தாஸாம் வோ அசீய ஸுமதௌ மா த4த்த ஸ்வாஹா (49)

ஸாவித்ரீ மஹாமந்த்ர ஜப: (பிராணாயமம் செய்தபின்12 முறை ஜபிக்கவும்)
ருஷி: ப்ரஹ்ம: ச2ந்த: க3ாயத்ரீ தே3வதா வ்யாக்ருதீ:
ஓம் பூ: ஓம் புவ: ஓம் ஸ்வ: ஓம் மஹ: ஓம் தப: ஓம் ஜன: ஓம் ஸத்யம்
ருஷி: விச்வாமித்ர: க3ாதிந: ச2ந்த: க3ாயத்ரீ தே3வதா ஸவித்ரீ:
ஓம் தத் ஸவிதுர் வரேண்யம் ப4ர்கோ தே2வஸ்ய தீ4மஹி
தி4யோ யோ ந: ப்ரசோத3யாத்.
ஓம் ஆபோ ஜ்யோதீ ரஸோ அம்ருதம் ப்ரஹ்ம பூர்-புவஸ்-ஸ்வரோம் ஸ்வாஹா, (50)
பரமாதி3த்ய தர்ஸன மந்த்ர: (கதிரவனை நமஸ்கரிக்கவும்)
ருஷி: விப்ராஜ: ச2ந்த3: ஜக3தீ தே3வதா பரமாதி3த்ய:
விப்4ராஜஞ் ஜ்யோதிஷா ஸ்வ(அ)ரக3ச்சே2ா ரோசனம் தி3வ:
யேநேமா விச்வா பு4வனான்யாப்4ருதா விச்வகர்மணா விச்வதே3வ்யாவதா,. (51)
அர்க4ய மந்த்ர:
(கிழக்குமுகமாக நின்று கொண்டு மூன்று முறை இருகைகளால் நீரையெடுத்து நீரூற்றவும்)
ஸமுத்ராய வைணவே நமோ வருணாய த4ர்மபதயே நமோ நம:
ஸர்வேப்4யோ நதீ3ப்4ய: ஸர்வாஸம் பித்ரே விச்வகர்மணே
த3த்தக்3ம் ஹவிர் ஜுஷதாம் ஸ்வாஹா........................
இதி 3 முறை அர்கயம் விடவும் (52)
ஸர்வதே3வதா தர்பண மந்த்ர:
(கிழக்கு/வடக்கு முகமாக நின்று கொண்டு ஒருமுறை கையால் நீரையெடுத்து நீரூற்றவும்)
ஓம் நமோ விச்வகர்மணே தர்ப்யாமி (53)
அஷ்டாக்ஷரம் மந்த்ர ஜபதி:(8 எழுத்து மந்திரம்)
ருஷி: விச்வகர்மா புவன: ஆப்த்ய: ஆங்கிரஸ ச: ச2ந்த3: த்ரிஷ்டுப் தே3வதா விச்வகர்மா:
ஓம் "நமோ விச்வகர்மா"...இதி 5 ஜபிக்கவும். (54)
சாந்தி பாட:
ஓம் ருதம் வதிஷ்யாமி, ஸத்யம் வதிஷ்யாமி, தன்மாமவது, தத் வக்தாரமவதுமாம், அவது வக்தாரம்,
மயி பர்கோ மயி மஹ:, வாங் மே மநஸி ப்ரதிஷ்டதா, மனோ மே வாசி ப்ரதிஷ்டாம்,
ஆவிராவிர் மய்யாபூ:, வேதஸ்ய ம ஆணீ:, ருத மா மாஹிம்ஸீ:
அனேநாதீதேநாஹோராத்ரான், ஸம்ஸ்ஸாமி, அக்நே இள நம இள நம:
ருஷிப்யோ மந்த்ர க்ருத்ப்யோ மந்த்ரபதிப்யோ நமோ அஸ்து தேவேப்ய:
சிவா ந: சந்தமா பவ ஸம்ருடீகா ஸரஸ்வதீ மா தே வ்யோம ஸந்த்ருசி
அதப்தம் மந இஷிரம் சக்ஷு: ஸூர்யோ ஜ்யோதிஷாம் ச்ரேஷ்ட: தீக்ஷே மா மாஹிம்ஸீ:
ஓம் சாந்தி: சாந்தி: சாந்தி: (55)
(மேற்படி நான்கு வேதங்களிலிருந்துச் சொல்லப்பட்ட வேத மந்திரங்களின் எண்ணிக்கை மொத்தம் 55 ஆகும்)

இரதகார-பிராமணர்களின் பிறப்புரிமைகள்:

1) இரதகாரர்கள் மஹாகாயத்திரீ மந்திரத்தினை ஸ்ரீவிஸ்வகர்ம ஸந்தியா வந்தனத்தில் உடையவர்கள்.
2) இரதகாரர்கள் விருக்ஷ ஸங்கிரகணங்களின் போது அவற்றிக்கு வனஸ்பதி ஹோமம், த்வஷ்டா ஹோமம், ஜயாதி-அப்யாதன-ராஷ்டிரபிருத் ஹோமங்களையும், அந்த மரத்தில் யாதொரு மூர்த்தி செய்யப்படுகின்றாறோ அம்மூர்த்திக்கான ஹோமங்களையும் இரகார-பிராமணர்களே செய்யவேண்டும் என்று உபவேதத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.
3) இரதத்தினை முதலில் வெள்ளோட்டம் செய்யும் போதும் அரியனை, பல்லாக்கு, ஊஞ்சல், வாகனங்கள், கொடிமரம் முதலியவற்றை ஸ்தாபனம் செய்யும் பொழுது சிருஷ்டி கார்த்தாவன ஆச்சாரியரே வேதமந்திர பூர்வமாக அனைத்து கிரியாக்களையும் செய்யவேண்டும். அப்படியின்றி மற்றவர்கள் செய்தால் அதைச்செய்ய சொன்னவனுடைய வம்ஸமும் செய்தவனின் குலமும் சீர்கெட்டு நாஸமடையும் என்று சில்பவேதங்களில் தேவர்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளது.
4) மிகவும் முக்கியமான விஷயம் "அக்ஷிமோசனம்" அதாவது கண்திறத்தில். யாதொரு உருவங்களுக்கும் உயிர் கொடுப்பதற்கும் அந்த ரூபங்களுக்கு பெயரிடும் அதிகாரமும் வேதங்களில் "விஸ்வகர்மா" மற்றும் "த்வஷ்டா" வாக விளங்கிடும் பிராமணர்களுக்கே அந்த தகுதியுண்டே தவிர மற்றவர்களுக்கு கிடையாது. அப்பொழுது முதலில் பிரணவத்தோடு பிராணா மந்திரங்களை முறையுடன் சொல்லிய பின்பு பவமான புண்யாகவாசக மந்திரங்களை சொல்லிய பஞ்சகவ்யத்தினால் சுத்தம் செய்தபின் விஸ்வகர்ம-ஸூக்தம், த்வஷ்டா-ஸூக்தம், சக்ஷூஷ-ஸூக்தம், ஸூர்ய-சந்திர-ஸூக்தம், அக்னீ ஸூக்தங்கள் மற்றும் பீஜாக்ஷர மந்திரங்களையும் சொல்லி முறைப்படி கண் திறத்தலை ஆச்சாரியர் செய்யவேண்டும், பின்னர் 16 வகையான உபசாரங்களை முறைப்படி கைக்கொண்டு இறுதியில் ஸ்வஸ்திராத்திரேய-ஸூக்தத்தினையும் பிரம்மஸான்தி-ஸூக்கதத்தினையும் சொல்லி முடிக்க வேண்டும். பின்னர் பவ்யமுடன் ஆச்சாரியரை யானையின் மீது ஏற்றி வைத்து அவருடைய இல்லம் வரை அழைத்துச் சென்று வேத வாத்திய கோஷங்கள் முழங்க வாசனாதி திரவியங்களுடன் தக்ஷணையாக 10 வாரன் எடைத் தங்கத்தினை அவருடைய பொற்பாதங்களில் காணிக்கை தரவேண்டும் என்று வேதசாஸ்திரங்களில் விதி தேவர்களாலும், ரிஷிகளாலும் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளது.
5) மேற்சொன்னவைகளுக்கு ஆதாரமாக ரிக்வேதத்தில் ருஷி: மேதாதி: காண்வ: 1-20, ருஷி: குத்ஸ: ஆங்கீரஸ: 1-110,111., ருஷி: தீர்க்கதம: ஔஷத்ய: 1-161., வாமதேவ: கௌதம: 4.33 முதல் 37., ருஷி: விஸ்வாமித்ர: காதிந: 4-60., ருஷி: வஸிஷ்ட: மைத்திரவாருணீ: 7-48., ருஷி: கய: ப்லாத: 10.64.10., ருஷி: ஸுனு: ருபுவ:10-176., ருஷி: வைஸ்வானர: அக்னீ: 10-80-7,.ருஷி: விஸ்வகர்மா புவன: 10-81,82., ருஷி: த்வஷ்டா-விஸ்வரூப: 10-8,9 முதலியவைகள் ஆகும்.

ஆச்சாரிய லக்ஷண விதி:

ஸாமவேத ஸாந்தோக்ய பிரமாணத்தில் பிரம்ம வம்சத்திலுதித்த குலத்தவர்கள் "ஆச்சாரியர்" என்று தனிப்பட்ட முறையிலே சொல்லப்பட்டடுள்ளது. அதில் பிரம்மாவின் மகன் பிரஜாபதி, பிரஜாபதியின் மகன் மனு, மனுவின் புத்திரர்கள் ஆச்சாரியர்கள் என்றுள்ளது.

ருஷி: மானஸர: சில்பவேதம் ஆச்சாரிய லக்ஷண படலம் ச்லோகம் 16-18
ஆசார்ய லக்ஷணைர் யுக்தம் ஸ்த₂பதிர்நாம தீ₄யதெ (16)
ஸ்ருதி சாஸ்த்ர ப்ரகர்தவ்ய ஸர்வ லக்ஷணமுச்சதே (18)

ஆசாரியர் என்பவர் ருக், யஜுர், ஸாம, அதர்வண வேதங்களையும் மற்றும் பிரணவமந்திரத்தினை சதாஜபிப்பவராயும், உபவேதங்களாகிய சில்பம், ஆயுர், தனுர், கந்தர்வம், இதிஹாஸபுராணங்களையும், நிருக்தம், சிக்ஷா, வியாக்ரணம், சந்தஸ், ஜோதிஷம், கல்பஸூத்ரங்கள் முதலிய 6 வேதஅங்கங்களையும், வேதோக்த உபநிஷத்கள் 14 யும் பயிலும் தகுதி படைத்த ஆதிப்ரஹ்ம குலத்தில் பிறந்து அனைத்தையும் சிருஷ்டி செய்யும் லக்ஷணமுடைய "ஸ்த₂பதி"யே "ஆச்சாரியர்" என்ற நாமத்தில் அழைக்கதக்கவர் ஆவார்கள். வேதத்தில் குல ரீதியாக வம்ச ரீதியாக வரும் "ஆச்சார்ய" என்ற பட்டம் ஆதிபிரம்ம குலத்தவர்களை மட்டுமே சாரும்.

மேற்படியாக சொல்லப்பட்ட நான்கு வேதங்களிலிருந்து ஆங்கிரஸர்களின் வழிவரும் ருபு கணங்களுக்கு ஹோமம் செய்யவும், அவர்களுடைய அனுகிர"த்தை மக்கள் அனைவரும் பெற்று செல்வச்செழிப்புடன் வாழ சிறந்த நாளாக வடநாட்டில் வாழும் ஜாங்கிடா, பாஞ்சாலர் மற்றும் விஸ்வ பிராமணர்கள் முதலியவர்கள் ருஷிபஞ்சமியை ருபுவாங்கிரஸ பூஜாதினமாகக் கொண்டாடுகின்றார்கள். நாமும் அந்நாளில் மனதார தேவர்களாகிய ருபுக்களை குறித்து விரதத்தினை மேற்கொண்டு அவருக்குண்டான வேத மந்திரங்களாலும் ஸூக்தங்களினாலும் ஹோமம் செய்து முறைப்படி பூஜித்தால் நாமும் சிறந்த நட்பினையும், பெற்றோர்களிடம் அன்பினையும், உற்றார்உறவினர்களிடம் நல்ல மதிப்பினையும், நல்ல விஞ்ஞான மதிநுட்ப மற்றும் கலை அறிவினையும் நாம் அனைவரும் பெறுவோம் என்பது ஐயமில்லை. இதை நான்கு வேதங்களும் கூறுகின்றன.

இந்நூல் என்னுடைய ஸ்ரீ சாங்காயன ருக்வேத பாட சாலையில் பயிலும் மணவர்கள் ஸ்ரீஹரிஹரன், ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தி, ஸ்ரீ கவின்குமார் ஆகியோர்களுக்கு 18-3-2013 அன்று நடைப்பெற்ற உபநயனத்தின் போது பாட சாலையின் சார்பில் வைதீக பிராமணர்களுக்காக வெளியிடப்பட்டது.

இப்படிக்கு பிரம்ம வம்ச பிராமணீயத்திற்காக,

ஆதிப்ரஹ்ம குலோத் பவ: ஏகாருஷேய பிரவிரான் விதஸ் ஸானக ருஷி கோத்ர:
ருக்வேத பாஷ்கள சாகத்யாயீ: ஸாங்கியாயன ஸூத்ர:
சில்பவேதீய விஸ்வகர்ம சாஸ்திரான் வித:

ஸத்யோஜாத ப்ரஹ்மஸ்ரீ சே.சுரேஷ் சர்மா M.B.A.,

ஸ்ரீ சாங்காயன ருக்வேத பாட சாலை முதல்வர்,
12-குப்புதாசன் தெரு, இராசிபுரம் -637 408. செல் (99433 56717)

॥ अथ ऋग्वेद शाकल शाखीय विश्वकर्म सूक्त ॥

॥ ऋषिः भुवन पुत्र विश्वकर्मा । छन्दः त्रिष्टुप् । स्वरः धैवतः । देवता विश्वकर्मा ॥

य इमा विश्वा भुवनानि जुह्वदृषिर्होता न्यसीदत्पिता नः । स आशिषा द्रविणमिच्छमानः प्रथमच्छदवराँ आ विवेश ॥ १
किं स्विदासीदधिष्ठानमारम्भणं कतमत्स्वित्कथासीत् । यतो भूमिं जनयन्विश्वकर्मा वि द्यामौर्णोन्महिना विश्वचक्षाः ॥ २
विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतोमुखो विश्वतोबाहुरुत विश्वतस्पात् । सं बाहुभ्यां धमति सं पतत्रैर्द्यावाभूमी जनयन्देव एकः ॥ ३
किं स्विद्वनं क उ स वृक्ष आस यतो द्यावापृथिवी निष्टतक्षुः । मनीषिणो मनसा पृच्छतेदु तद्यदध्यतिष्ठद्भुवनानि धारयन् ॥ ४
या ते धामानि परमाणि यावमा या मध्यमा विश्वकर्मन्नुतेमा । शिक्षा सखिभ्यो हविषि स्वधावः स्वयं यजस्व तन्वं वृधानः ॥ ५
विश्वकर्मन्हविषा वावृधानः स्वयं यजस्व पृथिवीमुत द्याम् । मुह्यन्त्वन्ये अभितो जनास इहास्माकं मघवा सूरिरस्तु ॥ ६
वाचस्पतिं विश्वकर्माणमूतये मनोजुवं वाजे अद्या हुवेम । स नो विश्वानि हवनानि जोषद्विश्वशम्भूरवसे साधुकर्मा ॥ ७
चक्षुषः पिता मनसा हि धीरो घृतमेने अजनन्नम्नमाने । यदेदन्ता अददृंहन्त पूर्व आदिद्द्यावापृथिवी अप्रथेताम् ॥ ८
विश्वकर्मा विमना आद्विहाया धाता विधाता परमोत संदृक् । तेषामिष्टानि समिषा मदन्ति यत्रा सप्तऋषीन्पर एकमाहुः ॥ ९
यो नः पिता जनिता यो विधाता धामानि वेद भुवनानि विश्वा । यो देवानां नामधा एक एव तं सम्प्रश्नं भुवना यन्त्यन्या ॥ १०
त आयजन्त द्रविणं समस्मा ऋषयः पूर्वे जरितारो न भूना । असूर्ते सूर्ते रजसि निषत्ते ये भूतानि समकृण्वन्निमानि ॥ ११
परो दिवा पर एना पृथिव्या परो देवेभिरसुरैर्यदस्ति । कं स्विद्गर्भं प्रथमं दध्र आपो यत्र देवाः समपश्यन्त विश्वे ॥ १२
तमिद्गर्भं प्रथमं दध्र आपो यत्र देवाः समगच्छन्त विश्वे । अजस्य नाभावध्येकमर्पितं यस्मिन्विश्वानि भुवनानि तस्थुः ॥ १३
न तं विदाथ य इमा जजानान्यद्युष्माकमन्तरं बभूव । नीहारेण प्रावृता जल्प्या चासुतृप उक्थशासश्चरन्ति ॥ १४
समुद्राय वयुनाय सिन्धूनां पतये नमः । नदीनां सर्वासां पित्रे जुहुता विश्वकर्मणे विश्वाहामर्त्यं हविः ॥ १५
ॐ विराट्पुरुषाय विद्महे विश्वकर्मणाय धीमहि । तन्नो परब्रह्मः प्रचोदयात् ॥

अथ ऋग्वेदीय पञ्च शान्तिः ॥

ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः । स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायुः ॥ स्वस्ति न इन्द्रो
वृद्धश्रवाः स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः । स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ १
ॐ तच्छं योरावृणीमहे गातुं यज्ञाय गातुं यज्ञपतये दैवी स्वस्तिरस्तु नः । स्वस्तिर्मानुषेभ्यः ऊर्ध्वं जिगातु भेषजं शं नो अस्तु द्विपदे शं
चतुष्पदे ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ २ ॐ नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नम ओषधीभ्यः । नमो वाचे नमो
वाचस्पतये नमो विष्णवे महते करोति ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ ३ शान्ता पृथिवी शिवमन्तरिक्षं द्यौर्नो देव्यऽभयन्नो अस्तु ।
शिवा दिशः प्रदिश उद्दिशो न आपो विश्वतः परिपान्तु सर्वतः ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ ४ ॐ शं नो मित्रः शं वरुणः शं नो
भवत्वर्यमा । शं न इन्द्रो बृहस्पतिः शं नो विष्णुरुरुक्रमः ॥ ऋतं वदिष्यामि । सत्यं वदिष्यामि । तन्मामवतु । तद्वक्तारमवतु । अवतु मां । अवतु
वक्तारं ॥ मयि भर्गो मयि महः । वाङ् मे मनसि प्रतिष्ठिता । मनो मे वाचि प्रतिष्ठितं । आविराविर्म एधि । वेदस्य म आणीः । श्रुतं मा
मा हिंसीः ॥ अनेनाधीतेनाहोरात्रान् सन्दधामि । अग्ने इळ नम इळ नमः ॥ ऋषिभ्यो मन्त्रकृद्भ्यो मन्त्रपतिभ्यो नमोऽस्तु देवेभ्यः ॥
शिवा नः शन्तमा भव सुमृळीका सरस्वति । मा ते व्योम संदृशि ॥ अदब्धं मन इषिरं चक्षुः सूर्यो ज्योतिषां श्रेष्ठः । दीक्षे मा मा
हिंसीः ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ ५